

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. május 12. napján tartott tárgyalás alapján meghozta és 2015. május 14. napján kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. évi december hó 01. napján kihirdetett 11.B.1502/2013/99. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 52.261 (Ötvenkettőezer-kettőszázhatvanegy) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a megismételt eljárásban a vádlottat az ellene emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 160. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette.

Bűnösségét testi sértés bűntettében (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés) állapította meg és, mint többszörös visszaesőt 3 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott szabadságvesztés büntetéséből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére az emberölés bűntettének kísérlete miatt emelt vád alól történt felmentése és a büntetés súlyosítása érdekében fellebbezett. Álláspontja szerint a törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a bizonyítékok láncolata nem vezethet az élet elleni cselekmény tekintetében a vádlott marasztalásához. Megítélése szerint a feltárt bizonyítékok láncolata arra enged következtetést, hogy a vádlott elől kétségbe esésében az ablakpárkányra menekülő sértett a felbőszült és a halálát kívánó vádlott tevékeny közreműködése során került az ablakon át az utcára.

A törvényszék a részfelmentő ítéleti rendelkezése kapcsán nem vizsgálta, hogy e sértett esetében un. maradék bűncselekményért terheli-e a vádlottat büntetőjogi felelősség.

Úgy ítélte meg, hogy a vádlott számára az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok a kedvezőbbek. A fizikus szakértői vélemény kiegészítését indítványozta az un. röppályák modellezése céljából az egyes verziók valószínűségének százalékos megjelölésével.

A vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott határidőn belül jogorvoslással nem éltek.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést mindenben helyes indokai alapján fenntartotta.

Az ítéletábra az ügyési fellebbezés folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján - osztva fellebbviteli főügyészségnek a bizonyítás továbbfejlesztésére irányuló indítványát - a Be. 363. § (1) bekezdése szerinti tárgyaláson bírálta felül és ismételten meghallgatta ... igazságügyi fizikus szakértőt.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredményére tekintettel a fellebbviteli főügyészség tárgyaláson jelenlévő képviselője az igazságügyi fizikus szakértő által a másodfokú eljárásban is megerősített szakértői véleményére tekintettel a vádlottnak a felesége sérelmére elkövetett emberölés büntette kísérlete alóli felmentését nem kifogásolta, azonban a vádlott un. maradék cselekményét személyi szabadság megsértése büntetteként indítványozta minősíteni az elkövetéskor hatályos büntetőjogi rendelkezések szerint és a törvényi maximumhoz közeli szabadságvesztés kiszabásával látta elérhetőnek a büntetési célok hatályosulását.

A védő perbeszédében kiemelte, hogy a megismételt eljárásban sem sikerült kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a vádlott olyan cselekményt valósított volna meg, amely miatt anélkül, hogy az in dubio pro reo elve sérülne büntetőjogilag felelősségre vonható lenne ezért helyes indokai alapján a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a megismételt eljárás során a perrendi szabályok sérelme nélkül és az ítéletábra hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatás alapján járt el és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az ítéletábra osztotta azonban a bizonyítás továbbfejlesztésére irányuló ügyési indítványt tekintettel arra, hogy az első fokú eljárásban az igazságügyi fizikus szakértő több verziót is felvázolt a sértettnek az ablakból történő kiesése vonatkozásában és szükségessé vált az első bírói következtetésnek a másodfokú eljárásban történő megerősítése, illetve annak vizsgálata, hogy a kiesési módok valószínűsége megállapítható-e.

A szakértő a másodfokú eljárásban fenntartotta a törvényszék előtti eljárásban képviselt álláspontját és határozottan kitartott amellett, hogy egyik kiesési mód esetében sem állapítható meg 100 %-os bizonyosság, ezzel megerősítette az elsőfokú bíróság által levont következtetést e vonatkozásában a vádlott büntetőjogi felelősségének hiánya tekintetében. Ezt követően a fellebbviteli főügyészség képviselője sem vitatta az emberölés büntette kísérlete alóli felmentés törvényességét.

Az ítéletábra a törvényszék által megállapított tényállást így módon megalapozottnak találta, amely a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Helytálló volt azon ügyési észrevétel is, hogy az első fokon eljáró törvényszék a megismételt eljárásban nem vizsgálta az un. maradék bűncselekmények vonatkozásában a vádlott tevékenységét és büntetőjogi felelősséget e körben nem állapított meg. Álláspontja szerint a vádlott cselekvőségével a személyi szabadság megsértése büntettéért tartozik büntetőjogi felelősséggel.

Kétségtelen tény, hogy az első fokú eljárásban e kérdéskörben a törvényszék nem vizsgálódott. Az ítéletábra azonban az ügyési álláspontot nem osztotta.

A személyi szabadság megsértése büntettét azt követi el, aki más személyi szabadságától megfoszt. Tárgya a cselekvési szabadság, mint a mozgás, a helyváltoztatás, a tartózkodási hely megválasztásának szabadsága. Nyitott törvényi tényállás, amelyben az elkövetési cselekmények részletes leírása nem szerepel. A vádlott ellen az ügyészség a ... sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában emberölés büntettének kísérlete miatt emelt vádat. E vád alól bizonyítottság hiányában a megismételt eljárás keretében a törvényszék felmentő rendelkezést hozott.

A személyi szabadság megsértése számos erőszakos jellegű bűncselekmény, így az emberölés, a testi sértés, a rablás stb. végrehajtásának szükségszerű tényállási eleme. Ezen esetekben a halmazat csak látszólagos. Ha azonban a cselekmények időben, térben, avagy az elkövetési magatartás során egyéb módon elkülönülnek akkor valóságos halmazat jön létre. A BH1994. 59. számú jogeset utal arra, hogy a halált okozó testi sértés büntettével bűnhalmazatban a személyi szabadság megsértésének vétsége nem állapítható meg, ha a két tényállás szerinti magatartás egybeesik és így a halmazat csupán látszólagos.

Az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy jelen esetben az un. maradék bűncselekmény, amely büntetőjogi felelősség megállapítása esetén emberölés büntette kísérlete megállapításának mintegy előcselekményét képezte, önmagában nem meríti ki a személyi szabadság megsértésének tényállását. Szorosan kapcsolódott ahhoz a cselekménysorhoz, amelynek eredménye a nyitott ablakpárkányra történő fellépés volt. A vádlott tevékenysége az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint, mielőtt a nyitott ablak párkányára fellépett volna a sértett az alábbiakban összegezhető:

A haját megragadta és a szobából kirángatta az előszobába, majd elengedte, a sértett kiment a függő folyósóra ahová ... a másik sértett is kimenekült. A vádlott mindkettőjüket ruházatuknál fogva megragadta és őket a lakásba visszahúzta. Időközben a vádlott ismét ...ra támadt, miközben ... a hálószobából jobbra nyíló kisebb helységbe ment. A vádlott a sértett után ment, majd amikor észlelte, hogy az ablakpárkányba fellépett a vádlott megjelent a helység ajtajában, azon belépett és felszólította, hogy álljon meg.

Az ítéletábra álláspontja szerint kétségtelen, hogy a vádlott és a sértett között dulakodás játszódott le, azonban a vádlotti cselekvőség a személyi szabadság megsértésének törvényi tényállásába nem illeszthető.

Magánindítvány hiányában nem vizsgálhatta a bíróság azt sem, hogy pl. könnyű testi sértés vétségét a vádlott e cselekménysorral ... sérelmére megvalósította-e.

Mindezek alapján az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a törvényszéknek az emberölés büntettének kísérlete vonatkozásában helyes a felmentő rendelkezése és törvényes a ... sértett sérelmére elkövetett cselekményben bűnösségének megállapítása is, a cselekménynek a jogi minősítése is.

A büntetés kiszabása körében az első fokon eljáró törvényszék körültekintően vizsgálta a vádlott javára és terhére figyelembe veendő bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a többszörös visszaesőkre vonatkozó büntetés kiszabási szabályokat figyelembe véve a középértéknél súlyosabb büntetést alkalmazott. A Btk. 2. §-ának alkalmazása körében az ítéletábra osztotta a törvényszék álláspontját.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 403. § (5) bekezdése alapján az állam viseli.

Debrecen, 2015. május 14.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.1502/2013/99. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával 2015. május 14. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. május 14.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó